

Dokument ten służy wyłącznie do celów dokumentacyjnych i instytucje nie ponoszą żadnej odpowiedzialności za jego zawartość

► B

ROZPORZĄDZENIE RADY (WE) NR 1467/97

z dnia 7 lipca 1997 r.

w sprawie przyspieszenia i wyjaśnienia procedury nadmiernego deficytu

(Dz.U. L 209 z 2.8.1997, str. 6)

zmienione przez:

Dziennik Urzędowy

		nr	strona	data
► <u>M1</u>	Rozporządzenie Rady (WE) nr 1056/2005 z dnia 27 czerwca 2005 r.	L 174	5	7.7.2005
► <u>M2</u>	Rozporządzenie Rady (UE) nr 1177/2011 z dnia 8 listopada 2011 r.	L 306	33	23.11.2011

▼B**ROZPORZĄDZENIE RADY (WE) NR 1467/97**

z dnia 7 lipca 1997 r.

w sprawie przyspieszenia i wyjaśnienia procedury nadmiernego deficytu

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając ►M2 Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, ◀
w szczególności jego ►M2 art. 126 ust. 14 akapit drugi, ◀uwzględniając wniosek Komisji ⁽¹⁾,uwzględniając opinię Parlamentu Europejskiego ⁽²⁾,

uwzględniając opinię Europejskiego Instytutu Walutowego, a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Konieczne jest przyspieszenie i wyjaśnienie procedury nadmiernego deficytu określonej w ►M2 art. 126 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej ◀ w celu zapobieżenia nadmiernym deficytom sektora instytucji rządowych i samorządowych, a jeżeli wystąpią, należy je niezwłocznie obniżyć; przepisy niniejszego rozporządzenia służące powyższemu celowi, przyjęte na mocy ►M2 art. 126 ust. 14 akapit drugi, ◀ stanowią łącznie z przepisami protokołu (nr 5) do Traktatu nowy zintegrowany zestaw zasad służący stosowaniu ►M2 art. 126. ◀
- (2) Celem Paktu Stabilności i Wzrostu są sprawne finanse państwa jako sposób wzmocnienia warunków sprzyjających stabilności cen oraz osiągnięciu silnego trwałego wzrostu przyczyniającego się do tworzenia miejsc pracy.
- (3) Pakt Stabilności i Wzrostu składa się z niniejszego rozporządzenia, rozporządzenia Rady (WE) nr 1466/97 ⁽³⁾ mających na celu wzmocnienie nadzoru nad sytuacją budżetową oraz nadzoru i koordynacji polityk gospodarczych oraz z uchwały Rady Europejskiej z dnia 17 czerwca 1997 r. na temat Paktu Stabilności i Wzrostu ⁽⁴⁾, w której zgodnie z art. ►M1 4 ◀ Traktatu ustanawiającego Unię Europejską wydane zostały ostateczne wskazówki polityczne mające na celu realizację Paktu Stabilności i Wzrostu w sposób bezpośredni i terminowy, a w szczególności przestrzeganie średnioterminowych celów osiągnięcia wyniku zbliżonego do równowagi lub nadwyżki budżetowej, do czego zobowiązały się wszystkie Państwa Członkowskie, oraz w celu podejmowania korygujących działań budżetowych, które uznają za niezbędne do realizacji celu stabilizacji i zbieżności programów, jeżeli tylko posiadają informacje wskazujące na rzeczywiste lub spodziewane znaczne rozbieżności w stosunku do średnioterminowych celów budżetowych.

⁽¹⁾ Dz.U. C 368 z 6.12.1996, str. 12.⁽²⁾ Dz.U. C 380 z 16.12.1996, str. 29.⁽³⁾ Dz.U. L 209 z 2.8.1997, str. 1.⁽⁴⁾ Dz.U. C 236 z 2.8.1997, str. 1.

▼B

- (4) W trzecim etapie Unii Gospodarczej i Walutowej (UGW) Państwa Członkowskie zgodnie z ►**M2** art. 126 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej ◀ podlegają wyraźnemu obowiązkowi traktatowemu unikania nadmiernego deficytu publicznego; na mocy art. 5 do protokołu (nr 11) Traktatu, ►**M2** art. 126 ust. 1, 9 i 11 ◀ nie mają zastosowania do Zjednoczonego Królestwa do momentu przystąpienia przez nie do trzeciego etapu; obowiązek na mocy art. ►**M1** 116 ◀ ust. 4 do podjęcia starań służących unikaniu nadmiernego deficytu będzie miał nadal zastosowanie w Zjednoczonym Królestwie.
- (5) Dania, odnosząc się do ust. 1 protokołu (nr 12) do Traktatu, poinformowała w kontekście decyzji edynburskiej z dnia 12 grudnia 1992 r., że nie będzie uczestniczyć w trzecim etapie; w związku z tym, zgodnie z ust. 2 tego protokołu, ►**M2** art. 126 ust. 9 i 11 ◀ nie mają zastosowania do Danii.
- (6) W trzecim etapie UGW Państwa Członkowskie pozostają odpowiedzialne za swoją krajową politykę budżetową z zastrzeżeniem postanowień Traktatu; Państwa Członkowskie podejmą niezbędne kroki w celu wypełnienia swoich obowiązków zgodnie z postanowieniami Traktatu.
- (7) Wypełnienie średnioterminowego celu osiągnięcia wyniku budżetowego bliskiego równowadze lub nadwyżce, do czego zobowiązały się wszystkie Państwa Członkowskie, wpłynie na tworzenie należytych warunków sprzyjających stabilności cen oraz trwałemu wzrostowi przyczyniającemu się do tworzenia miejsc pracy we wszystkich Państwach Członkowskich oraz pozwoli im regulować normalne wahania cykliczne przy utrzymaniu deficytu publicznego w granicach 3 % w stosunku do wartości bazowej PKB.
- (8) Aby UGW należycie funkcjonowała, niezbędna jest stabilna i trwała zbieżność wyników gospodarczych i budżetowych Państw Członkowskich, które przyjęły jedną walutę, dalej zwanych „uczestniczącymi Państwami Członkowskimi”; w trzecim etapie UGW niezbędna jest dyscyplina budżetowa dla zabezpieczenia stabilności cen.
- (9) Zgodnie z art. 109k ust. 3, ►**M2** art. 126 ust. 9 i 11 ◀ mają zastosowanie jedynie do Państw Członkowskich.
- (10) Niezbędne jest zdefiniowanie koncepcji wyjątkowego i okresowego przekroczenia wartości bazowej określonej w ►**M2** art. 126 ust. 2 lit. a); ◀ Rada w tym kontekście powinna między innymi wziąć pod uwagę wieloletnie prognozy budżetowe dostarczone przez Komisję.

▼B

- (11) Sprawozdanie Komisji zgodnie z ►**M2** art. 126 ust. 3 ◀ powinno również brać pod uwagę, czy wysokość deficytu publicznego sektora instytucji rządowych i samorządowych przekracza wysokość jego wydatków inwestycyjnych, oraz uwzględnić wszystkie pozostałe istotne czynniki, w tym średnio-terminową pozycję gospodarczo-budżetową Państwa Członkowskiego.
- (12) Istnieje potrzeba ustalenia terminów wprowadzenia procedury nadmiernego deficytu w celu zapewnienia szybkiej i skutecznej realizacji; konieczne jest w tym kontekście uwzględnienie faktu, że rok budżetowy Zjednoczonego Królestwa nie pokrywa się z rokiem kalendarzowym.
- (13) Istnieje potrzeba sprecyzowania, jak nakładane są sankcje przewidziane w ►**M2** art. 126, ◀ w celu zapewnienia skutecznej realizacji procedury nadmiernego deficytu.
- (14) Wzmószony nadzór wynikający z rozporządzenia Rady (WE) nr 1466/97 wraz z monitorowaniem przez Komisję sytuacji budżetowej zgodnie z ►**M2** art. 126 ust. 2 ◀ powinny ułatwić skuteczną i szybką realizację procedury nadmiernego deficytu.
- (15) W świetle powyższego, w przypadku gdy uczestniczące Państwo Członkowskie nie podejmie skutecznych działań mających na celu skorygowanie nadmiernego deficytu, ogólny maksymalny okres dziesięciu miesięcy od daty sprawozdania zawierającego dane wskazujące na istnienie nadmiernego deficytu do momentu wydania decyzji o nałożeniu sankcji, w razie potrzeby, wydaje się zarówno możliwy do realizacji, jak i odpowiedni w celu wywarcia nacisku na dane uczestniczące Państwo Członkowskie w kierunku podjęcia takich działań; w przypadku gdy procedura rozpoczyna się w marcu, prowadziłyby to do nałożenia sankcji jeszcze w tym roku, w którym procedura się rozpoczęła.
- (16) Dane Państwo Członkowskie po otrzymaniu wcześniejszego ostrzeżenia może spodziewać się zalecenia Rady w zakresie skorygowania nadmiernego deficytu lub podjęcia odpowiednich kroków w ramach procedury nadmiernego deficytu; znaczenie nadmiernego deficytu w trzecim etapie powinno wymagać pilnych działań ze strony wszystkich zainteresowanych stron.
- (17) Właściwe jest wstrzymanie procedury dotyczącej nadmiernego deficytu, jeżeli dane Państwo Członkowskie podejmuje stosowne działania w odpowiedzi na zalecenie na mocy ►**M2** art. 126 ust. 7 ◀ lub po otrzymaniu powiadomienia na mocy ►**M2** art. 126 ust. 9, ◀ w celu dostarczenia Państwu Członkowskim zachęty do podobnego działania; okres wstrzymania procedury nie powinien być uwzględniany w maksymalnym okresie dziesięciu miesięcy od daty sprawozdania wskazującego na istnienie nadmiernego deficytu do czasu nałożenia sankcji; właściwe jest wznowienie procedury natychmiast, gdy przewidywane działania nie będą realizowane lub jeżeli podjęte działania okażą się nieadekwatne.

▼ B

- (18) W celu zapewnienia, by procedura nadmiernego deficytu wywoływała wystarczająco hamujący skutek, Rada — gdy tylko zdecyduje o nałożeniu sankcji — powinna zażądać od danego uczestniczącego Państwa Członkowskiego złożenia nieoprocentowanego depozytu w odpowiedniej wysokości.
- (19) Zdefiniowanie sankcji według określonej skali prowadzi do pewności prawnej; właściwe jest uzależnianie kwoty depozytu od PKB danego uczestniczącego Państwa Członkowskiego.
- (20) W każdym przypadku, gdy obowiązek złożenia nieoprocentowanego depozytu nie spowoduje skorygowania przez dane uczestniczące Państwo Członkowskie w żądanym terminie nadmiernego deficytu, właściwe jest zaostrożenie sankcji; stosowne jest wówczas przekształcenie depozytu w karę.
- (21) Właściwe działania ze strony danego uczestniczącego Państwa mające na celu skorygowanie nadmiernego deficytu stanowią pierwszy etap w kierunku uchylenia sankcji; znaczny postęp w korygowaniu nadmiernego deficytu powinien prowadzić do zniesienia sankcji zgodnie z ► **M2** art. 126 ust. 12; ◀ uchylenie wszystkich niezrealizowanych sankcji powinno nastąpić jedynie w momencie całkowitego skorygowania nadmiernego deficytu.
- (22) Rozporządzenie Rady (WE) nr 3605/93 z dnia 22 listopada 1993 r. w sprawie stosowania Protokołu w sprawie procedury nadmiernego deficytu załączonego do Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską ⁽¹⁾ zawiera szczegółowe zasady składania przez Państwa Członkowskie sprawozdań na temat danych budżetowych.
- (23) Zgodnie z art. ► **M1** 117 ◀ ust. 8, tam gdzie Traktat przewiduje doradczą rolę Europejskiego Banku Centralnego (EBC), odniesienia do EBC będą interpretowane jako odniesienia do Europejskiego Instytutu Walutowego do momentu ustanowienia EBC,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

SEKCJA 1

DEFINICJE I OCENY

▼ M2*Artykuł 1*

1. W niniejszym rozporządzeniu określa się przepisy służące przyspieszeniu i wyjaśnieniu procedury nadmiernego deficytu. Celem tej procedury jest zapobieganie nadmiernym deficytom publicznym oraz – jeżeli one wystąpią – doprowadzenie do ich korekty, przy czym przestrzeganie dyscypliny budżetowej jest sprawdzane na podstawie kryteriów deficytu i długu publicznego.

⁽¹⁾ Dz.U. L 332 z 31.12.1993, str. 9.

▼ M2

2. Do celów niniejszego rozporządzenia „uczestniczące państwa członkowskie” oznaczają państwa członkowskie, których walutą jest euro.

▼ B*Artykuł 2*▼ M2

1. Uznaje się, że przekroczenie przez deficyt publiczny wartości odniesienia ma charakter wyjątkowy zgodnie z art. 126 ust. 2 lit. a) tiret drugie Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE), gdy wynika ono z nadzwyczajnego i niezależnego od danego państwa członkowskiego zdarzenia, które wywiera istotny wpływ na saldo sektora instytucji rządowych i samorządowych lub w przypadku poważnego pogorszenia koniunktury gospodarczej.

▼ B

Ponadto przekroczenie przez deficyt wartości bazowej uznaje się za okresowe, jeżeli prognozy budżetowe dostarczone przez Komisję wskazują, że deficyt spadnie poniżej wartości bazowej po zakończeniu nadzwyczajnego zdarzenia lub znacznego pogorszenia koniunktury.

▼ M2

1a. W przypadku gdy dług przekracza wartość odniesienia, uznaje się, że relacja długu publicznego do produktu krajowego brutto (PKB) zmniejsza się dostatecznie i zbliża się w zadowalającym tempie do wartości odniesienia zgodnie z art. 126 ust. 2 lit. b) TFUE, jeśli na przestrzeni poprzednich trzech lat jej dystans względem wartości odniesienia zmniejszył się średnio w tempie jednej dwudziestej rocznie, w oparciu o zmiany w poprzednich trzech latach, za które dostępne są dane.

Wymóg w ramach kryterium długu uznaje się również za spełniony, jeżeli prognozy budżetowe Komisji wskazują na to, że wymagane zmniejszenie dystansu względem wartości odniesienia dla długu będzie miało miejsce na przestrzeni trzech lat obejmujących dwa lata następujące po ostatnim roku, dla którego są dostępne dane. W przypadku państwa członkowskiego objętego procedurą nadmiernego deficytu w dniu 8 listopada 2011 r. i przez okres trzech lat od korekty nadmiernego deficytu wymóg dotyczący kryterium długu uznaje się za spełniony, jeżeli dane państwo członkowskie osiągnie – zgodnie z opinią przyjętą przez Radę na temat jego programu stabilności lub programu konwergencji – wystarczający postęp w przestrzeganiu tego kryterium.

Gdy stosuje się referencyjny wskaźnik dotyczący tempa redukcji długu, należy wziąć pod uwagę wpływ cyklu na to tempo redukcji.

▼ M1

2. Dokonując oceny i podejmując decyzję o istnieniu nadmiernego deficytu zgodnie z ► M2 art. 126 ust. 3–6 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, ◀ Komisja i Rada mogą uznać przekroczenie wartości odniesienia wynikające ze poważnego pogorszenia koniunktury za wyjątkowe w rozumieniu ► M2 art. 126 ust. 2 lit. a) tiret drugie, ◀ jeżeli przekroczenie wartości odniesienia jest następstwem ujemnego rocznego tempa wzrostu PKB lub skumulowanego spadku produkcji podczas przedłużającego się okresu bardzo niskiego wzrostu PKB w stosunku do potencjalnego wzrostu.

▼ M2

3. Opracowując sprawozdanie na mocy art. 126 ust. 3 Traktatu, Komisja bierze pod uwagę wszystkie istotne czynniki wskazane w tym artykule, o ile znacząco wpływają one na ocenę spełniania kryteriów deficytu i długu przez dane państwo członkowskie. Sprawozdanie należycie odzwierciedla:

- a) rozwój sytuacji gospodarczej w średnim okresie w szczególności wzrost potencjalny, w tym różne elementy składowe obejmujące siłę roboczą, akumulację kapitału i łączną wydajność czynników produkcji, zmiany cyklu koniunkturalnego i stan oszczędności netto w sektorze prywatnym;
- b) rozwój sytuacji budżetowej w średnim okresie, w tym w szczególności dotychczasowe osiągnięcia państwa w realizacji średniookresowego celu budżetowego, poziom salda pierwotnego i kształtowanie się wydatków pierwotnych, zarówno bieżących, jak i kapitałowych, wdrażanie polityk w ramach zapobiegania zakłóceniom równowagi makroekonomicznej i ich korygowania, wdrażanie polityk w ramach wspólnej unijnej strategii na rzecz wzrostu gospodarczego oraz ogólną jakość finansów publicznych, w szczególności skuteczność krajowych ram budżetowych;
- c) zmiany długu publicznego w średnim okresie, dynamikę długu tego sektora oraz długookresową zdolność do obsługi długu, w tym w szczególności czynniki ryzyka, w tym strukturę terminów zapadalności i walutę zadłużenia; dostosowania stanów i przepływów długu i ich składniki, zgromadzone rezerwy i inne aktywa finansowe; gwarancje, w szczególności te związane z sektorem finansowym; oraz wszelkie zobowiązania ukryte związane ze starzeniem się ludności i długiem sektora prywatnego, w zakresie, w jakim mogą one stanowić dla rządu ukryte zobowiązanie warunkowe.

Komisja uwzględnia należycie i wyraźnie wszelkie inne czynniki, które w opinii danego państwa członkowskiego mają znaczenie dla wyczerpującej oceny zgodności z kryteriami deficytu i długu i które państwo członkowskie przedstawiło Radzie i Komisji. W tym kontekście w szczególności uwzględnia się wkłady finansowe na rzecz wspierania solidarności międzynarodowej i osiągnięcia celów politycznych Unii, długi zaciągnięte w formie dwustronnego i wielostronnego wsparcia między państwami członkowskimi w kontekście ochrony stabilności finansowej oraz dług związany z operacjami stabilizowania rynków finansowych przeprowadzonymi w czasie znaczących zawirowań.

4. Rada i Komisja dokonują zrównoważonej oceny ogólnej wszystkich istotnych czynników, w szczególności zakresu, w jakim wpływają one na ocenę spełniania kryteriów deficytu lub długu jako czynniki zaostrzające lub łagodzące. Podczas oceny spełniania kryterium deficytu, jeśli relacja długu publicznego do PKB przekracza wartość odniesienia, czynniki te uwzględnia się przy podejmowaniu kroków prowadzących do decyzji w sprawie istnienia nadmiernego deficytu, o których mowa w art. 126 ust. 4, 5 i 6 TFUE, wyłącznie wtedy, gdy całkowicie spełniony jest podwójny warunek zawarty w nadrzędnej zasadzie stanowiącej, że przed uwzględnieniem tych istotnych czynników deficyt sektora instytucji rządowych i samorządowych pozostaje bliski wartości odniesienia, a przekroczenie wartości odniesienia ma charakter tymczasowy.

Czynniki te uwzględnia się jednak przy podejmowaniu kroków prowadzących do decyzji o istnieniu nadmiernego deficytu, jeżeli ocena dotyczy spełniania kryterium długu.

▼ **M2**

5. Oceniając spełnianie kryterium deficytu i długu oraz podczas kolejnych etapów procedury nadmiernego deficytu Rada i Komisja należąco uwzględniają wdrażanie reform emerytalnych wprowadzających wielofilarowy system, obejmujący obowiązkowy filar kapitałowy, oraz koszt netto reformy dla filaru publicznego. Uwzględnia się w szczególności cechy całego systemu emerytalnego wprowadzonego reformą, a mianowicie, czy wzmacnia on długookresową stabilność finansów publicznych bez zwiększania ryzyka dla sytuacji budżetowej w średnim okresie.

6. Jeżeli Rada podjęła na podstawie art. 126 ust. 6 TFUE decyzję o istnieniu nadmiernego deficytu w danym państwie członkowskim, Rada i Komisja uwzględniają, w kolejnych proceduralnych krokach tego artykułu TFUE, istotne czynniki wymienione w ust. 3 niniejszego artykułu, ponieważ mają one wpływ na sytuację tego państwa członkowskiego, w tym przy podejmowaniu kroków określonych w art. 3 ust. 5 oraz art. 5 ust. 2 niniejszego rozporządzenia, w szczególności podczas ustalania terminu korekty nadmiernego deficytu i przy ewentualnym jego przedłużaniu. Tych istotnych czynników nie uwzględnia się jednak podczas podejmowania przez Radę decyzji na mocy art. 126 ust. 12 TFUE w sprawie uchylenia wszystkich lub niektórych jej decyzji podjętych na mocy art. 126 ust. 6–9 i ust. 11 TFUE.

7. W przypadku państw członkowskich, w których przekroczenie deficytu ponad wartość odniesienia jest następstwem wdrażania reformy emerytalnej wprowadzającej wielofilarowy system, obejmujący obowiązkowy filar kapitałowy, Rada i Komisja uwzględniają również koszt takiej reformy podczas dokonywania oceny zmian wielkości deficytu w ramach procedury nadmiernego deficytu, o ile deficyt nie przekracza znacząco poziomu, który można uznać za bliski wartości odniesienia, a relacja długu do PKB nie przekracza wartości odniesienia, pod warunkiem zachowania stabilności finansów publicznych. Koszt netto uwzględnia się również podczas podejmowania przez Radę decyzji na mocy art. 126 ust. 12 TFUE w sprawie uchylenia wszystkich lub niektórych jej decyzji podjętych na mocy art. 126 ust. 6–9 i ust. 11 TFUE, jeżeli deficyt zmniejszył się w znaczący i trwały sposób, osiągając poziom zbliżony do wartości odniesienia.

SEKCJA 1A

DIALOG GOSPODARCZY*Artykuł 2a*

1. W celu zacieśnienia dialogu między instytucjami Unii, w szczególności Parlamentem Europejskim, Radą i Komisją, oraz zapewnienia większej przejrzystości podejmowania decyzji i odpowiedzialności za ich podejmowanie właściwa komisja Parlamentu Europejskiego może zaprosić przewodniczącego Rady, Komisji, a w razie potrzeby również przewodniczącego Rady Europejskiej lub przewodniczącego Eurogrupy do wzięcia udziału w debacie w celu omówienia decyzji Rady wydanych na mocy art. 126 ust. 6 TFUE, zaleceń Rady wydanych na podstawie art. 126 ust. 7 TFUE i wezwań wydanych na mocy art. 126 ust. 9 TFUE lub decyzji podjętych zgodnie z art. 126 ust. 11 TFUE.

Oczekuje się, że co do zasady Rada zastosuje się do zaleceń i wniosków Komisji lub publicznie wyjaśni swoje stanowisko.

▼ M2

Właściwa komisja Parlamentu Europejskiego może umożliwić udział w wymianie poglądów państwu członkowskiemu, którego dotyczą takie decyzje, zalecenia lub wezwania.

2. Rada i Komisja regularnie informują Parlament Europejski o stosowaniu niniejszego rozporządzenia.

▼ B

SEKCJA 2

PRZYSPIESZENIE PROCEDURY NADMIERNEGO DEFICYTU

Artykuł 3

1. W ciągu dwóch tygodni od przyjęcia przez Komisję sprawozdania wydanego zgodnie z ►M2 art. 126 ust. 3 ◀ Komitet Ekonomiczno-Finansowy formułuje opinię zgodnie z ►M2 art. 126 ust. 4. ◀

▼ M2

2. Biorąc w pełni pod uwagę opinię, o której mowa w ust. 1, Komisja, w przypadku stwierdzenia istnienia nadmiernego deficytu, przekazuje Radzie opinię oraz wnioski zgodnie z art. 126 ust. 5 i 6 TFUE i informuje o tym Parlament Europejski.

▼ M1

3. Rada podejmuje decyzję o istnieniu nadmiernego deficytu zgodnie z ►M2 z art. 126 ust. 6 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, ◀ z zasady, w terminie czterech miesięcy od dat przedstawienia sprawozdań, ustanowionych w ►M2 art. 3 ust. 2 i 3 rozporządzenia (WE) nr 479/2009 ◀. W przypadku uznania, że w danym Państwie Członkowskim istnieje nadmierny deficyt, Rada jednocześnie wydaje dla niego zalecenia zgodnie z ►M2 art. 126 ust. 7 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej. ◀

▼ M2

4. W zaleceniu Rady wydanym zgodnie z art. 126 ust. 7 TFUE określa się termin maksymalny sześciomiesięczny na podjęcie przez dane państwo członkowskie skutecznych działań. O ile jest to uzasadnione powagą sytuacji, termin na podjęcie skutecznych działań może wynosić trzy miesiące. Zalecenie Rady określa również termin skorygowania nadmiernego deficytu, które musi zostać osiągnięte w roku następującym po roku stwierdzenia nadmiernego deficytu, chyba że zaistnieją szczególne okoliczności. W swoim zaleceniu Rada wzywa państwo członkowskie do osiągnięcia rocznych celów budżetowych, które w oparciu o prognozę stanowiącą podstawę zalecenia są zgodne z minimalną roczną korektą o co najmniej 0,5 % PKB jako punkt odniesienia, salda w ujęciu uwzględniającym zmiany cykliczne, po skorygowaniu o działania jednorazowe i tymczasowe, w celu zapewnienia skorygowania nadmiernego deficytu w terminie wskazanym w zaleceniu.

4a. W przewidzianym w ust. 4 terminie dane państwo członkowskie przedstawia Radzie i Komisji sprawozdanie z działań podjętych w odpowiedzi na zalecenie Rady wydane zgodnie z art. 126 ust. 7 TFUE. Sprawozdanie to zawiera cele dotyczące wydatków i dochodów publicznych oraz działań dyskrecjonalnych zarówno po stronie wydatków, jak i dochodów, spójne z zaleceniem Rady, a także informację o działaniach już podjętych i o charakterze działań planowanych do osiągnięcia tych celów. Dane państwo członkowskie podaje sprawozdanie do wiadomości publicznej.

▼ M2

5. W przypadku gdy podjęto skuteczne działania zgodnie z zaleceniem wydanym na mocy art. 126 ust. 7 TFUE, lecz po przyjęciu zalecenia wystąpią nieprzewidziane niekorzystne zdarzenia gospodarcze, niosące poważne negatywne konsekwencje dla finansów publicznych, Rada, działając na zalecenie Komisji, może podjąć decyzję o wydaniu zmienionego zalecenia na mocy art. 126 ust. 7 TFUE. Zmienione zalecenie, uwzględniające istotne czynniki, o których mowa w art. 2 ust. 3 niniejszego rozporządzenia, może w szczególności przesunąć termin skorygowania nadmiernego deficytu zasadniczo o jeden rok. Rada ocenia, czy wystąpiły nieprzewidziane niekorzystne zdarzenia gospodarcze, niosące poważne negatywne konsekwencje dla finansów publicznych, w odniesieniu do zawartej w zaleceniu prognozy ekonomicznej. W przypadku znacznego pogorszenia koniunktury gospodarczej w strefie euro lub w całej Unii Rada może również, na podstawie zalecenia Komisji, podjąć decyzję o przyjęciu zmienionego zalecenia na mocy art. 126 ust. 7 TFUE, pod warunkiem że nie zagraża to stabilności finansów publicznych w średnim okresie.

▼ B*Artykuł 4*▼ M2

1. Każda decyzja Rady zgodnie z art. 126 ust. 8 TFUE o podaniu do publicznej wiadomości jej zaleceń w przypadku stwierdzenia, że nie zostały podjęte żadne skuteczne działania, jest podejmowana natychmiast po upływie terminu ustalonego zgodnie z art. 3 ust. 4 niniejszego rozporządzenia.

2. Rozważając, czy w odpowiedzi na jej zalecenia wydane zgodnie z art. 126 ust. 7 TFUE zostały podjęte skuteczne działania, Rada opiera swoją decyzję na sprawozdaniu danego państwa członkowskiego przedłożonym zgodnie z art. 3 ust. 4a niniejszego rozporządzenia i na jego wdrożeniu, a także na wszelkich innych publicznie ogłoszonych decyzjach rządu danego państwa członkowskiego.

Jeżeli Rada stwierdzi, zgodnie z art. 126 ust. 8 TFUE, że dane państwo członkowskie nie podjęło skutecznych działań, powiadamia o tym Radę Europejską.

▼ M1*Artykuł 5*▼ M2

1. Każdą decyzję Rady o wezwaniu danego uczestniczącego państwa członkowskiego do podjęcia działań zmierzających do ograniczenia deficytu zgodnie z art. 126 ust. 9 TFUE podejmuje się w terminie dwóch miesięcy od decyzji Rady zgodnie z art. 126 ust. 8 TFUE stwierdzającej brak podjęcia skutecznych działań. W wezwaniu Rada wzywa państwo członkowskie do osiągnięcia rocznych celów budżetowych, które w oparciu o prognozę stanowiącą podstawę wezwania są zgodne z minimalną roczną korektą o co najmniej 0,5 % PKB jako punkt odniesienia salda w ujęciu uwzględniającym zmiany cykliczne, po skorygowaniu o działania jednorazowe i tymczasowe, w celu zapewnienia skorygowania nadmiernego deficytu w terminie wskazanym w wezwaniu. Rada wskazuje również działania sprzyjające osiągnięciu tych celów.

▼ M2

1a. Po wezwaniu Rady wydanym zgodnie z art. 126 ust. 9 TFUE dane państwo członkowskie przedstawia Radzie i Komisji sprawozdanie z działań podjętych w odpowiedzi na nie. Sprawozdanie zawiera cele dotyczące wydatków i dochodów publicznych oraz działań dyskrecjonalnych zarówno po stronie wydatków, jak i dochodów, a także informację o działaniach podejmowanych w odpowiedzi na określone zalecenia Rady, tak aby umożliwić Radzie, w razie potrzeby, podjęcie decyzji zgodnie z art. 6 ust. 2 niniejszego rozporządzenia. Dane państwo członkowskie podaje sprawozdanie do wiadomości publicznej.

2. W przypadku gdy podjęto skuteczne działania zgodnie z wezwaniem wydanym na mocy art. 126 ust. 9 TFUE, lecz po wydaniu wezwania wystąpią nieprzewidziane niekorzystne zdarzenia gospodarcze, niosące poważne negatywne konsekwencje dla finansów publicznych, Rada, na zalecenie Komisji, może podjąć decyzję o wydaniu zmienionego wezwania na mocy art. 126 ust. 9 TFUE. Zmienione wezwanie, uwzględniające istotne czynniki, o których mowa w art. 2 ust. 3 niniejszego rozporządzenia, może w szczególności przesunąć termin skorygowania nadmiernego deficytu zasadniczo o jeden rok. Rada ocenia, czy wystąpiły nieprzewidziane niekorzystne zdarzenia gospodarcze, niosące poważne negatywne konsekwencje dla finansów publicznych, w odniesieniu do zawartej w wezwaniu prognozy ekonomicznej. W przypadku znacznego pogorszenia koniunktury gospodarczej w strefie euro lub w całej Unii Rada może również, na zalecenie Komisji, podjąć decyzję o przyjęciu zmienionego wezwania na mocy art. 126 ust. 9 TFUE, pod warunkiem że nie zagraża to stabilności finansów publicznych w średnim okresie.

Artykuł 6

1. Rozważając, czy w odpowiedzi na jej wezwanie wydane zgodnie z art. 126 ust. 9 TFUE zostały podjęte skuteczne działania, Rada opiera swoją decyzję na sprawozdaniu danego państwa członkowskiego przedłożonym zgodnie z art. 5 ust. 1a niniejszego rozporządzenia i na jego wdrożeniu, a także na wszelkich innych publicznie ogłoszonych decyzjach rządu danego państwa członkowskiego. Wynik misji nadzoru przeprowadzonej przez Komisję zgodnie z art. 10a niniejszego rozporządzenia jest brany pod uwagę.

2. Jeżeli zostaną spełnione warunki stosowania art. 126 ust. 11 TFUE, Rada nakłada sankcje zgodnie z tym artykułem. Każda taka decyzja zostaje podjęta nie później niż cztery miesiące po decyzji Rady zgodnie z art. 126 ust. 9 TFUE wzywającej dane uczestniczące państwo członkowskie do podjęcia działań.

Artykuł 7

Jeżeli uczestniczące państwo członkowskie nie zastosuje się do kolejnych aktów Rady wydanych zgodnie z art. 126 ust. 7 i 9 TFUE, decyzja Rady o nałożeniu sankcji zgodnie z art. 126 ust. 11 TFUE zostaje podjęta, co do zasady, w ciągu szesnastu miesięcy od terminów przedstawiania sprawozdań, ustanowionych w art. 3 ust. 2 i 3 rozporządzenia (WE) nr 479/2009. Termin szesnastu miesięcy ulega odpowiedniej zmianie w przypadku zastosowania przepisów art. 3 ust. 5 lub art. 5 ust. 2 niniejszego rozporządzenia. W przypadku gdy Rada stwierdzi, iż świadomie planowany deficyt jest nadmierny, zastosowana zostaje procedura przyspieszona.

▼ M2*Artykuł 8*

Każdą decyzję Rady zgodnie z art. 126 ust. 11 TFUE o zastrzeniu sankcji podejmuje się nie później niż dwa miesiące po terminach przedstawiania sprawozdań zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 479/2009. Każdą decyzję Rady zgodnie z art. 126 ust. 12 TFUE o uchyleniu niektórych lub wszystkich jej decyzji podejmuje się tak szybko, jak to możliwe, a w każdym razie nie później niż dwa miesiące po terminach przedstawiania sprawozdań zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 479/2009.

▼ B

SEKCJA 3

ZAWIESZENIE I MONITORING

Artykuł 9

1. Procedura nadmiernego deficytu zostaje zawieszona:

— jeżeli dane Państwo Członkowskie działa zgodnie z zaleceniami wydanymi zgodnie z ►M2 art. 126 ust. 7, ◀

— jeżeli dane uczestniczące Państwo Członkowskie działa zgodnie z zawiadomieniami wydanymi zgodnie z ►M2 art. 126 ust. 9. ◀

▼ M1

2. Okres zawieszenia procedury nie jest uwzględniany w okresie, o którym mowa w art. 6, ani w okresie, o którym mowa w art. 7 niniejszego rozporządzenia.

3. Po upływie okresu, o którym mowa w pierwszym zdaniu art. 3 ust. 4, oraz okresu, o którym mowa w drugim zdaniu ►M2 art. 6 ust. 2 ◀ niniejszego rozporządzenia, Komisja informuje Radę, czy podjęte środki wydają się jej zdaniem wystarczające dla zapewnienia odpowiedniego postępu na drodze do korekty nadmiernego deficytu w określonych przez Radę terminach, o ile środki te zostaną w pełni wdrożone, a rozwój sytuacji gospodarczej będzie zgodny z prognozami. Oświadczenie Komisji podawane jest do publicznej wiadomości.

▼ B*Artykuł 10*▼ M2

1. Rada i Komisja regularnie monitorują wprowadzanie podjętych działań:

▼ B

— przez dane Państwo Członkowskie w odpowiedzi na zalecenia wydane na mocy ►M2 art. 126 ust. 7, ◀

— przez dane uczestniczące Państwo Członkowskie w odpowiedzi na zawiadomienia wydane na mocy ►M2 art. 126 ust. 9. ◀

▼ B

2. Jeżeli działania uczestniczącego Państwa Członkowskiego nie są wprowadzane w życie lub w opinii Rady działania te okazują się nieadekwatne, wówczas Rada natychmiast podejmuje decyzję odpowiednio na mocy ►M2 art. 126 ust. 9 lub art. 126 ust. 11. ◀

3. Jeżeli stan faktyczny zgodny z ►M2 rozporządzenia (WE) nr 479/2009 ◀ wskazuje, że nadmierny deficyt nie został skorygowany w wyniku działania Państwa Członkowskiego w terminie określonym w zaleceniu wydanym na mocy ►M2 art. 126 ust. 7 ◀ lub w wytycznych wydanych na mocy ►M2 art. 126 ust. 9, ◀ Rada niezwłocznie podejmuje decyzję na mocy odpowiednio ►M2 art. 126 ust. 9 lub art. 126 ust. 11. ◀

▼ M2*Artykuł 10a*

1. Komisja zapewnia prowadzenie stałego dialogu z organami państw członkowskich zgodnie z celami niniejszego rozporządzenia. W tym celu Komisja w szczególności przeprowadza misje z myślą o ocenie bieżącej sytuacji gospodarczej w danym państwie członkowskim i rozpoznaniu wszelkich zagrożeń lub trudności związanych z realizacją celów niniejszego rozporządzenia.

2. Wzmocnionemu nadzorowi można poddać państwa członkowskie będące adresatami zaleceń i wezwań wystosowanych w następstwie decyzji podjętej zgodnie z art. 126 ust. 8 TFUE i decyzji podjętych na mocy art. 126 ust. 11 TFUE w celu monitorowania na miejscu. Odnośne państwa członkowskie dostarczają wszelkich informacji niezbędnych do przygotowania i przeprowadzenia misji.

3. Komisja może, w stosownych przypadkach, zaprosić przedstawicieli Europejskiego Banku Centralnego do udziału w misjach nadzoru w państwie członkowskim, którego walutą jest euro lub które uczestniczy w Porozumieniu z dnia 16 marca 2006 r. pomiędzy Europejskim Bankiem Centralnym oraz krajowymi bankami centralnymi państw członkowskich spoza strefy euro określającym procedury operacyjne mechanizmu kursów walutowych w trzecim etapie Unii Gospodarczej i Walutowej ⁽¹⁾ (ERM II).

4. Komisja informuje Radę o wynikach misji, o której mowa w ust. 2, oraz może podjąć decyzję o podaniu swoich ustaleń do wiadomości publicznej.

5. Komisja przekazuje odnośnym państwom członkowskim wstępne ustalenia z misji nadzoru, o których mowa w ust. 2, tak aby państwa te mogły się ustosunkować do tych ustaleń.

▼ B

SEKCJA 4

SANKCJE

▼ M2*Artykuł 11*

W każdym przypadku gdy Rada zgodnie z art. 126 ust. 11 TFUE zdecyduje o nałożeniu sankcji na uczestniczące państwo członkowskie, z zasady nakładana jest grzywna. Oprócz takiej grzywny Rada może podjąć decyzję o zastosowaniu innych środków przewidzianych w art. 126 ust. 11 TFUE.

⁽¹⁾ Dz.U. C 73 z 25.3.2006, s. 21.

▼ M2*Artykuł 12*

1. Kwota grzywny obejmuje składnik stały, wynoszący 0,2 % PKB, i składnik zmienny. Składnik zmienny jest równy jednej dziesiątej wartości absolutnej różnicy między saldem wyrażonym jako odsetek PKB w poprzednim roku a wartością odniesienia dla salda sektora instytucji rządowych i samorządowych lub – jeśli nieprzestrzeganie dyscypliny budżetowej wiąże się z kryterium długu – saldem sektora instytucji rządowych i samorządowych wyrażonym jako odsetek PKB, które powinno być zostać osiągnięte w tym samym roku zgodnie z wezwaniem wydanym na mocy art. 126 ust. 9 TFUE.

2. Każdego roku następującego po tym, w którym nałożona została grzywna, do momentu uchylecia decyzji stwierdzającej istnienie nadmiernego deficytu Rada ocenia, czy dane uczestniczące państwo członkowskie podjęło skuteczne działania w odpowiedzi na wezwanie Rady wydane zgodnie z art. 126 ust. 9 TFUE. W takiej corocznej ocenie Rada zgodnie z art. 126 ust. 11 TFUE decyduje o zaostrzeniu sankcji, chyba że uczestniczące państwo członkowskie zastosowało się do wezwania Rady. Jeżeli Rada podejmie decyzje o nałożeniu dodatkowej grzywny jest ona obliczana w ten sam sposób co składnik zmienny grzywny, o którym mowa w ust. 1.

3. Żadna z grzywien, o których mowa w ust. 1 i 2, nie przekracza 0,5 % PKB.

▼ B*Artykuł 14*

Zgodnie z ►M2 art. 126 ust. 12 ◀ Rada uchyla sankcje określone w ►M2 art. 126 ust. 11 ◀ akapit pierwszy i drugi w zależności od skali postępu dokonanego przez dane uczestniczące Państwo Członkowskie w korygowaniu nadmiernego deficytu.

Artykuł 15

Zgodnie z ►M2 art. 126 ust. 12 ◀ Rada uchyla wszelkie niezrealizowane sankcje w przypadku uchylecia decyzji stwierdzającej istnienie nadmiernego deficytu. Kary nałożone zgodnie z ►M2 art. 12 ◀ niniejszego rozporządzenia nie będą zwracane danemu uczestniczącemu Państwu Członkowskiemu.

▼ M2*Artykuł 16*

Grzywny, o których mowa w art. 12, stanowią inne dochody, o których mowa w art. 311 TFUE, i przekazywane są na rzecz Europejskiego Instrumentu Stabilności Finansowej. Z chwilą, gdy uczestniczące państwa członkowskie utworzą inny mechanizm stabilności służący udzielaniu pomocy finansowej, aby chronić stabilność całej strefy euro, kwoty grzywien będą przekazywane na rzecz tego mechanizmu.

▼ B

SEKCJA 5

PRZEPISY PRZEJŚCIOWE I KOŃCOWE

Artykuł 17

Do celów niniejszego rozporządzenia oraz dopóki rok budżetowy Zjednoczonego Królestwa nie będzie pokrywał się z rokiem kalendarzowym, przepisy sekcji 2, 3 i 4 niniejszego rozporządzenia będą stosowane wobec Zjednoczonego Królestwa zgodnie z Załącznikiem.

▼ M2*Artykuł 17a*

1. Najpóźniej do dnia 14 grudnia 2014 r. i co pięć lat po tym terminie Komisja publikuje sprawozdanie dotyczące stosowania niniejszego rozporządzenia.

Sprawozdanie to zawiera między innymi ocenę:

- a) skuteczności niniejszego rozporządzenia;
- b) postępów w zapewnianiu ściślejszej koordynacji polityki gospodarczej i trwałej konwergencji wyników gospodarczych państw członkowskich zgodnie z TFUE.

2. W stosownych przypadkach do sprawozdania, o którym mowa w ust. 1 dołącza się wniosek dotyczący zmian niniejszego rozporządzenia.

3. Sprawozdanie to przekazywane jest Parlamentowi Europejskiemu i Radzie.

▼ B*Artykuł 18*

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1999 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

▼ M1

ZAŁĄCZNIK

TERMINY OBOWIĄZUJĄCE ZJEDNOCZONE KRÓLESTWO

1. W celu zapewnienia równego traktowania wszystkich Państw Członkowskich, Rada, podejmując decyzje zgodnie z sekcjami 2, 3 i 4 niniejszego rozporządzenia, bierze pod uwagę odmienny rok budżetowy Zjednoczonego Królestwa, tak aby decyzje dotyczące Zjednoczonego Królestwa były podejmowane w podobnym momencie roku budżetowego, co decyzje dotyczące innych Państw Członkowskich.
2. Przepisy określone w kolumnie I zastępuje się przepisami określonymi w kolumnie II.

Kolumna I	Kolumna II
„z zasady, w terminie czterech miesięcy od dat przedstawiania sprawozdań, ustanowionych w ► M2 art. 3 ust. 2 i 3 rozporządzenia Rady (WE) nr 479/2009 ◀” (art. 3 ust. 3)	„z zasady, w terminie sześciu miesięcy od końca roku budżetowego, w którym wystąpił deficyt”
„w roku następującym po roku stwierdzenia nadmiernego deficytu” (art. 3 ust. 4)	„w roku budżetowym następującym po roku stwierdzenia nadmiernego deficytu”
„z zasady, w terminie szesnastu miesięcy od dat przedstawiania sprawozdań, ustanowionych w art. 4 ust. 2 i 3 rozporządzenia (WE) nr 3605/93” (art. 7)	„z zasady, w terminie osiemnastu miesięcy od końca roku budżetowego, w którym wystąpił deficyt”
„w poprzednim roku” (art. 12 ust. 1)	„w poprzednim roku budżetowym”